

Arrest

nr. 209 753 van 20 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VAN BELLINGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A.(...) S.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een etnische Pashtun te zijn en de soennitische geloofsleer te belijden. U kent uw geboortedatum niet maar verklaarde bij aankomst in België 17 jaar te zijn. U bent geboren in Pekha, district Achin, in de provincie Nangarhar van Afghanistan. Door de aanwezigheid van gewapende groeperingen die tegen het overheidsleger vechten kon u niet naar school gaan. U bracht thee als er gasten waren voor uw grootvader, moest eten bezorgen voor uw vader en oom op hun werk en soms irrigeerde u 's nachts de velden. Uw vader stierf ergens in 2014 toen hij door een verdwaalde kogel werd getroffen. Enkele maanden later liet uw moeder

het leven in het kraambed. Op een zekere ochtend vergezelde u uw oom aan vaderszijde naar de winkel waarvan hij na het overlijden van uw vader de uitbater was geworden. In het vroege ochtendlicht ontwaarden jullie drie hoofden zonder de bijhorende lichamen. Er lag een brief bij deze drie afgehakte koppen. Uw oom besloot dat het jullie morele plicht was deze menselijke resten te begraven. Hij legde de brief terzijde nadat hij deze had gelezen en ondanks uw protesten moest u meehelpen om de hoofden naar de begraafplaats te dragen en een laatste rustplaats te geven. Vervolgens haalde u de groenten in de winkel en bracht deze naar huis. Na uw avondeten bracht u de avond door bij vrienden toen u plots werd gebeld door uw grootvader. Hij waarschuwde dat er mensen naar u op zoek waren en dat zij uw oom reeds hadden meegenomen. U vluchtte naar het huis van uw oom aan moederszijde, die al op de hoogte was van wat zich had voorgedaan. U vluchtte drie dagen later via Nimroz naar Iran. Via andere doorreislanden ging u naar België, waar u toekwam op 15 november 2015. U vroeg op 30 november 2015 asiel aan in België.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door de Taliban of door Islamitische Staat ('Daesh').

U legde ter ondersteuning van uw asielaanvraag een taskara (Afghaans identiteitsbewijs) van uzelf en van uw vader neer, alsook de enveloppe waarmee deze werden verstuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt, en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens de inleiding op, en doorheen, uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p.2; CGVS 2, p.2,14), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw identiteit, uw profiel, en uw verblijfplaatsen.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 12 februari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoont dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 16 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om te kunnen inschatten welke kennis van u mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Over het taskara dat u hebt neergelegd en dat uw identiteit zou aantonen moet worden vastgesteld dat de leeftijd die erop staat volgens dewelke u 12 jaar oud in 1390 (=2011-2012 in de Westerse kalender) zou zijn geweest (CGVS 1, p.3), niet overeenstemt met de leeftijdsbepaling die werd uitgevoerd en waaruit bleek dat u op 08 december 2015 reeds de volwassen leeftijd had bereikt. Uw verklaringen over dit document zijn bovendien ook weinig overtuigend. Zo zegt u geen idee te hebben waarom uw oom dat voor u is gaan halen, en niet uw vader die toen nog geleefd zou hebben (CGVS 1, p.22), en kan u zelfs niet duiden waarom u dan precies een taskara nodig had op dat ogenblik (CGVS 1, p.3). Uit de toegevoegde informatie blijkt ook dat allerhande documenten in Afghanistan, wegens de hoge corruptiegraad, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg hebben dergelijke identiteitsbewijzen slechts een zeer geringe bewijswaarde. Er rijzen dus sterke twijfels bij het enige document dat u neerlegt en dat uw identiteit en herkomst zou bevestigen. Bijgevolg acht het CGVS uw identiteit niet ontegensprekelijk aangetoond. Het ontbreken van

een geloofwaardig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielaanvraag, daar u het CGVS geen eenduidig zicht heeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Verder hangt u een weinig helder beeld op van uw leven in Pekha als jongeman. U verklaart dat u 's nachts de velden irrigeerde, en uw grootvader hielp met thee zetten als die bezoek had. U hielp niet mee in de winkel, maar bracht soms groenten uit de winkel mee naar huis (CGVS 1, p.9,25). Na aandringen om meer over uw bezigheden en activiteiten in Achin te vertellen, herhaalt u dezelfde activiteiten (CGVS 2, p.13-14). Van iemand met uw profiel – een gezonde jonge man, wonende in ruraal Achin en wiens vader landeigenaar en winkelluitbater is – kan men verwachten dat u op een doordeweekse dag toch meer bezigheden zou hebben dan uw grootvader helpen met thee zetten en groenten gaan halen in de winkel die zich 5 minuten verder bevond van uw huis (CGVS 2, p.14). Uw voorgedragen profiel als minderjarige die in Achin woonde wordt op deze wijze verder in vraag gesteld.

Ook bij uw beweerde analfabetisme (CGVS 1, p.11) moeten twijfels worden geuit. Zo is het opmerkelijk dat u verklaart dat u nooit naar school bent geweest door de aanwezigheid van Daesh en de taliban in uw dorp, die mensen niet toelaten om naar school te gaan (CGVS 1, p.9). Aan de hand van de leeftijdsbepaling werd geschat dat u bent geboren in 1995. Dat u dus sinds u de schoolgaande leeftijd hebt bereikt altijd door gewapende verzetsgroeperingen bent weerhouden om naar school te gaan tot op de dag van uw vertrek, dient toch op scepsis onthaald te worden. U verklaart namelijk zelf dat u als minderjarige wel kon gaan studeren in de school in uw dorp, omdat dit nog voor de komst van de taliban en Daesh was (CGVS 1, p.24). Dit moet trouwens ook worden bekeken in het licht van de status van uw familie. Met grondbezit van 5 à 6 jerib (CGVS 1, p.11) bevindt uw familie zich reeds bovenaan de curve (zie landeninfo nr.1), en uw vader was ook de eigenaar van een winkel in uw dorp (CGVS 2, p.12). Hij was op bedevaart naar Mekka (hajj) geweest (CGVS 1, p.12), een voorrecht dat in 2017 maar aan 30.000 Afghaanse burgers werd toegekend, en in de jaren voordien aan nog minder (zie landeninfo nr.2) en waarvoor lange wachtlijsten bestaan. Bij dit aantal zitten ook pelgrims die meer dan eens gaan, en het lokaal gebruik vereist dat zij voor vertrek grootse feesten organiseren (zie landeninfo nr.3). Een eretitel als "hajj" is dus indicatief van een zekere sociale status en welvaart, die het hem toch mogelijk gemaakt moet hebben om zijn kinderen elders naar school te sturen, als zoiets in uw dorp niet mogelijk geweest zou zijn. Dat u verklaart nooit eerder gehoord te hebben dat uw vader deze reis heeft gemaakt voor u in België toekwam (CGVS 1, p.12) is overigens ook hoogst verbazend in die context. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt trouwens ook dat Daesh inderdaad scholen in Achin heeft gesloten, maar dat dit plaatsvond in 2015, op het ogenblik dat u reeds volwassen was (zie landeninfo nr.4). Het is dus vreemd dat u dat aanhaalt als reden dat u als kind niet naar school kon gaan. Daarbij aansluitend dient erop gewezen te worden dat u stellig verklaarde dat u alleen Pashto spreekt en geen enkele taal hebt geleerd (CGVS 1, p.11). Tijdens het gehoor is echter opgevallen dat u niet altijd de vertaling van de tolk nodig had om te weten wat er in het Engels werd gezegd. U geeft als uitleg daarvoor dat u onderweg naar België en in het opvangcentrum een beetje Engels hebt geleerd (CGVS, p.23). Niets weerhield u ervan om dat aan te geven toen u werd gevraagd naar uw talenkennis. U bracht dit pas naar voren toen u uitdrukkelijk werd gevraagd duidelijkheid te scheppen over uw kennis van het Engels, wat toch merkwaardig is.

U kan ook niet doorleefd vertellen over de dagelijkse realiteit van het uitbaten van een winkel in onveilig gebied, terwijl dat het werk van uw vader en oom geweest zou zijn. Er moet al herhaaldelijk gevraagd worden dat u iets vertelt over de winkel vooraleer u zelfs maar een vage uitspraak kan doen. Zo ontwijkt u de vraag over de grootte van de winkel door te zeggen dat u die nooit hebt opgemeten, hoewel u gewoon gevraagd werd om de winkel in omvang te vergelijken met het gehoorlokaal waar u zich bevindt (CGVS 2, p.13). Het is toch vreemd dat een analfabeet naar de meetlat zou grijpen om die zeer concrete vraag te beantwoorden. U kan geen beeld schetsen van hoe de voedselprijzen evolueerden, hoewel de onveiligheid in uw district een duidelijke impact moet hebben gehad op de mogelijkheid om de oogst tijdig te koop aan te bieden aan klanten die zich moeilijker naar de winkel konden begeven; u antwoordt op de vraag naar de leveranciers van uw vader dat mensen in de winkel kopen en verkopen; en lijkt verbaasd dat er wordt gevraagd naar de moeilijkheden die een winkelier in uw dorp zou kennen. U houdt het erop dat uw vader en oom altijd goed verdienden in hun winkel (CGVS 2, p.13). Rond de tijd van uw beweerde vertrek bleken er zoveel mensen op de vlucht te zijn voor het geweld dat er een acute humanitaire crisis in Achin was uitgebroken, die de overheid met voedselbedelingen probeerde te bedwingen (zie landeninfo nr.5 en 6). Dat u daarvan geen enkele melding maakt is gezien de situatie in uw streek toch weinig overtuigend. Verder is het weinig waarschijnlijk dat iemand wiens vader en oom voeding verkochten in een landbouwgemeenschap geen enkele Afghaanse gewichtmaat kan opnoemen (CGVS 2, p.7). Als u wordt gevraagd wat een "ser" zou kunnen zijn, omdat dit de gebruikelijke maat is om graan te wegen, denkt u dat het zou gaan om een soort ijzer (CGVS 2, p.10).

Nochtans verbouwde men op jullie velden graan en mais (CGVS 1, p.25). U kan daarvan zelfs de oogstmaand geven (CGVS 1, p.25) in een kalender waarmee u als analfabeet niet vertrouwd zegt te zijn (CGVS 2, p.10). Hierdoor krijgen uw verklaringen een duidelijk ingestudeerde klank. Een en ander leidt het Commissariaat-generaal ertoe te besluiten dat het profiel dat u inroept weinig geloofwaardig is.

Ten tweede zijn meer in het algemeen uw verklaringen over familie en netwerk in Afghanistan ook niet aannemelijk. U hebt tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de dood van uw vader, wat nochtans niet kan worden afgedaan als detail. U kan zijn overlijden wel consistent in de tijd situeren: bij aankomst in België in november 2015 schatte u het overlijden van uw vader ongeveer anderhalf jaar eerder, dus medio 2014 (DVZ, Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling, "Familie"). Tijdens het interview bij DVZ op 07 april 2016 zei u dat het ongeveer 2 jaar geleden was, dus opnieuw medio 2014, en tijdens uw gehoor op het CGVS dd. 13 april 2017 preciseert u dat het 2 jaar en 10 maanden geleden zou zijn (CGVS 1, p.12), alweer midden 2014. Ook het tijdstip van overlijden van uw moeder schat u doorheen de procedure steevast op 6 maanden na de dood van uw vader, wat erop wijst dat u toch een goed ontwikkeld tijdsbesef hebt. U verklaart dat uw vader is overleden toen hij werd getroffen door een verdwaalde kogel, tijdens schermutselingen tussen Daesh en de taliban (CGVS 1, p.11). Wanneer u later de vraag wordt gesteld waarom uw oom voor u een taskara moest gaan halen, antwoordt u eerst dat uw vader reeds overleden was toen, waarna u meteen vraagt wanneer dat precies was (CGVS 1, p.22). Het is eigenaardig dat u zich zoiets niet goed genoeg herinnert om hierover meteen duidelijkheid te scheppen. Pas wanneer het Commissariaat-generaal u laat weten op welke datum het taskara is uitgereikt, namelijk 15/04/1392 of 06 juli 2013 in de Westerse kalender (CGVS 1, p.22), wijzigt u uw verklaringen en zegt u dat het gaat om een vergissing, en dat uw vader wel degelijk nog leefde toen (CGVS 1, p.22). Dit maakt niet meteen een doorleefde indruk, die men zou verwachten van iemand die zich de recente dood van zijn vader voor de geest haalt. In de loop van uw tweede gehoor lijkt u opnieuw uw verklaringen te wijzigen: u beweert dan dat uw vader reeds was overleden toen Daesh in uw gebied kwam, 3,5 à 4 jaar voor uw gehoor van 07 september 2017 (CGVS 2, p.16). Niet alleen situeert u de dood van uw vader dus plots eerder in de tijd, maar u geeft ook een versie van de feiten die toch klemt met u aanvankelijke bewering dat uw vader is overleden toen Daesh in uw eigen dorp aan het vechten was tegen de taliban. Deze inconsistenties wekken de indruk dat de feiten zich niet zouden hebben voorgedaan zoals u het beweert, en dat u de ware toedracht probeert te verhullen.

Volgens u woont uw familie nog steeds in verschillende dorpen in Achin (CGVS 1, p.13-14). In dit verband moet er ook op gewezen worden dat de persoon die uw documenten heeft opgestuurd, volgens u uw neef (CGVS 1, p.21), een Facebookaccount heeft op naam van F. K. S.(...) waarop hij in 2015 ook foto's van zijn hajj heeft gepost (zie landeninfo nr.9). U dacht van uw grootvader ook dat hij hajj gedaan had (CGVS 2, p.3), net als uw vader. Dat zovelen van uw familie naar Mekka kunnen reizen op bedevaart wijst er toch duidelijk op dat u eigenlijk uit een bevoorrecht milieu komt. De vraag dringt zich dan ook op waarom uw verwanten zich niet in eerste instantie zou hervestigen naar een veiliger oord dan een dorp dat door de taliban en Daesh word gecontroleerd (CGVS 1, p.9). Over de huidige toestand waarin zij verkeren verkeert u volledig in het ongewisse, hoewel u nog contact hebt gehad met uw oom. Uw oom wilt daarover niets vertellen (CGVS 1, p.14,21). U weet zelfs niet wat er met de winkel van uw vader gebeurd is na uw vertrek (CGVS 2, p.12). In Afghanistan beweert u vervolging te vrez en uw familie is duidelijk op de hoogte dat er van u wordt verwacht dat u deze vrees komt toelichten op het Commissariaat-generaal. Dat uw oom zou regelen dat uw persoonlijke documenten werden opgestuurd, maar verder niet de minste informatie wil geven over de toestand van uw verwanten en in uw dorp, betekent dat hij zonder logische reden uw toekomst op het spel zetten met een zwijgcomplot. Aangezien u geen dergelijke reden hebt gegeven, dient het commissariaat-generaal dan ook ernstige twijfels te uiten bij ook dit onderdeel van uw relaas. U voegt aansluitend ook toe dat de gsm-ontvangst heel slecht is in Achin en dat uw oom geen andere telefoonnummers van de familie met u deelt (CGVS 1, p.20). Volgens uw relaas heeft uw grootvader u telefonisch kunnen verwittigen van het dreigende gevaar (CGVS 1, p.15,20) wat toch wijst op de mogelijkheid tot telefoongesprekken in uw dorp. Dat uw oom zelfs geen contactgegevens van de familie wil geven, ook niet van uw eigen broer, beschouwt het Commissariaat-generaal als weinig geloofwaardig. Dat u niet meer over hun telefoonnummers beschikt omdat u uw Afgaanse gsm bent kwijtgeraakt, is trouwens een uitleg die u pas geeft als u specifiek wordt gevraagd waarom u naar die nummers van uw eigen familie moest vragen. Het is daarbij ook vreemd dat u niet meer weet waar en wanneer u de gsm bent verloren (CGVS 1, p.20-21), aangezien men u daarmee had gewaarschuwd voor de problemen, en deze bij uw vertrek een cruciale link zou zijn naar de verwanten en vrienden die u moest achterlaten. Het belang van dat toestel was dus toch groot genoeg dat u zou herinneren wanneer u merkte dat u het zonder moest stellen. Het nummer van de zoon van uw oom staat overigens op de enveloppe waarmee de documenten naar u zijn verstuurd, maar u hebt hem toch nooit gesproken (CGVS 1, p.21). Dat u zo weinig inspanning zou leveren om zich

op de hoogte stellen van de huidige toestand van uw familie in Afghanistan getuigt van een desinteresse die uw geloofwaardigheid sterk ondermijnt. Dat u zegt zelfs niet te weten hoe uw oom uw reis naar Europa heeft geregeld, is gezien uw eigenlijk leeftijd ook zeer bizar (CGVS 1, p.25). Uw verklaringen lijken er dan ook eerder op gericht op een goed zicht op uw familiaal netwerk te verhinderen.

U bent ten derde ook helemaal niet eenduidig geweest in de vrees die u inroept. Bij uw aankomst in België (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, "Motief voor immigratie naar België") en tijdens uw interview bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS vraag 3.4) hebt u het over een vrees tegenover de taliban, maar u geeft iets later aan dat u niet precies weet of het de taliban dan wel Daesh zijn die uw oom ontvoerd hebben en naar u op zoek zijn (DVZ, Vragenlijst CGVS vraag 3.5). Tijdens uw spontaan relaas vertelt u op het CGVS nogmaals hoe precair uw situatie was omdat er veel taliban in de regio zijn (CGVS 1, p.15). Hoewel er een brief bij deze menselijke resten zou hebben gelegen waarin stond dat zij een waarschuwing waren voor anderen, bent u niet op de hoogte van wie deze brief heeft geschreven omdat u analfabeet bent en uw oom u dat niet vertelde (CGVS 1, p.18,19). Een dergelijk voorbeeld voor alle anderen zou evenwel volledig nutteloos zijn indien er niet duidelijk bij zou staan wie deze straf had uitgedeeld, dus is het vreemd dat u zoiets niet te weten zou komen. Dat u uit respect voor uw oom ook geen vragen kon stellen (CGVS 1, p.19) is gezien de ernst van de situatie toch weinig plausibel. Op het einde van uw eerste gehoor verklaart u: "Het probleem is met taliban maar ik weet niet wie me zou doden daar." (CGVS 1, p.27). Omdat u het steevast over de taliban heeft, werd u tijdens het tweede gehoor gevraagd om duidelijkheid te scheppen over waarom u zou denken dat Daesh u zou vervolgen. U zegt dat u Daesh en taliban vreest door wat er gebeurd is in Afghanistan, en erkent dat u bij DVZ ook vragen kreeg over wie u vreest, en zegt dat u de taliban en Daesh allebei bedoelt omdat u niet weet wie naar u op zoek was (CGVS 2, p.18). U licht dan ook verder toe: "Mijn grootvader zei dat niet. Hij verwees naar hen als taliban maar hij zei niet welke groep, u weet dat we alle groepen taliban noemen." (CGVS 2, p.18). Dat men in Afghanistan de benaming taliban gebruikt als generische term is een blote bewering van uwentwege, die geen steun vindt in de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, en ook niet in uw eigen verklaringen aangezien u systematisch een onderscheid maakt tussen de taliban/het emiraat enerzijds en Daesh anderzijds.

Ten vierde bestaan er grondige redenen om aan te nemen dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Zo is het opmerkelijk dat u geen enkel origineel en geloofwaardig document zou neerleggen dat u in die regio zou hebben verkregen. Dit doet vermoeden dat u de regio al even hebt verlaten, en dat uw familie, zoals eerder ook al vermeld, allicht al veel langer elders verblijft. Verder kon ook uw kennis over uw regio van herkomst maar weinig overtuigen voor iemand die er zijn ganse leven zou hebben gewoond.

Om te beginnen situeert u de komst van Daesh in Achin te vroeg. U verklaart eerst dat uw vader is gestorven medio 2014 toen hij door een verdwaalde kogel werd getroffen tijdens een gevecht tussen Daesh en de taliban (CGVS 1, p.11-12). Tijdens het tweede gehoor schat u de komst van Daesh zelfs nog iets vroeger: 3,5 of 4 jaar voor het gehoor van 07 september 2017 (CGVS 2, p.16). Deze voorstelling van zulk een vroege Daesh-aanwezigheid in uw regio is echter compleet onaanvaardbaar. De informatie waarover het CGVS beschikt wijst duidelijk aan dat Daesh pas in het voorjaar van 2015 een aanwezigheid kende in uw regio (zie landeninfo nr.7 en 8). U, die op het moment van uw verhuis uit Pekha minstens 18 jaar oud was, zou toch beter de inschatting moeten kunnen maken of Daesh een recent dan wel een lang gekend fenomeen was in uw regio. Deze vaststelling ondermijnt uw voorgehouden verblijf in Achin dan ook sterk. U blijkt dan ook helemaal geen doorleefde verklaringen te kunnen afleggen over hoe Daesh de kop opstak in uw dorp, en er uiteindelijk ook maandenlang de controle over heeft verworven (zie landeninfo nr.7). Als wordt gevraagd waar Daesh dan vandaan kwam, zegt u dat niet te weten. Het is nochtans vreemd dat u niet zou hebben gehoord waar er gevochten werd in de streek voor uw dorp in de vuurlinie lag, en dat u ook niets zou hebben

opgevangen over wie die de strijders van Daesh waren. Dit geldt a fortiori aangezien u verklaart dat zij openlijk in het dorp werden gesteund (CGVS 1, p.18). Gevraagd naar wat Daesh in uw dorp precies heeft gedaan eens ze de macht hadden, verwijst u naar andere incidenten in Achin en vertelt u heel algemeen over wat zij allemaal hebben aangericht in uw provincie. U komt niet verder dan brede uitspraken over hoe zij slechte dingen deden (CGVS 2, p.14-15). Ook de impact die de verovering van uw dorp door Daesh op de winkel van uw vader kan u niet schetsen: u houdt het erop dat iedereen schrik had van Daesh omdat ze zo wreed waren (CGVS 2, p.16). Dat u zelf niet meer gemerkt zou hebben van de komst en aanwezigheid van Daesh, en dat u door uw gemeenschap of via de vluchtelingen die in Achin talrijk aanwezig waren (zie landeninfo nr. 6 en 7) niet meer informatie zou hebben verkregen, is manifest ongeloofwaardig. Ondanks het feit dat u in een volatiele regio zou hebben gewoond tot aan uw vertrek, kan u niet eens begin van informatie geven over de zaken die de aandacht van uw dorpsgenoten opeisten in de periode voor uw vertrek (CGVS 2, p.17). U verschoont dat door te zeggen dat niemand in zo een gebied vrijuit kan praten omdat ze angst hebben voor taliban en Daesh (CGVS 2, p.17). Dat niemand nog een gesprek zou durven aangaan over de dingen die een rechtstreekse impact hebben op de veiligheid van iedereen in het dorp, zoals oprukkende eenheden of wegen die gesloten zijn, is evenwel niet plausibel. U zou bijvoorbeeld ook niets hebben gehoord van wie er tegen Daesh vocht in Achin, behalve dat het leger en de taliban tegen hen strijden (CGVS 2, p.8-9). Toch zegt u wel te weten waar in Achin overal gevangenis zijn ingericht door Daesh (CGVS 1, p.26-27), een goed voorbeeld van een onderwerp dat volgens u taboe zou zijn. Dat u net dat wel weet te zeggen, is dus een verdere indicatie van het ingestudeerde karakter van hetgeen u verklaart. Wie in uw dorp de commandant van Daesh was, kan u niet te zeggen (CGVS 2, p.16). U verwijst in het algemeen naar de namen van commandanten, waarbij u mollah Khona de ene keer beschrijft als talibancommandant, en de andere keer als leider bij Daesh, terwijl bij Abdullah Qari het omgekeerde voorvalt (CGVS 1, p.26; CGVS 2, p.9). U herkent de naam Hafiz Sayeed Khan als leider van Daesh (CGVS 1, p.26), maar de namen van de andere twee beruchte leiders van Daesh die in Achin zijn gedood (zie landeninfo nr.10) zeggen u niets (CGVS 1, p.26).

Verder blijkt uw kennis over belangrijke personen in de streek nagenoeg onbestaande te zijn. Van haji Ghalib Mujahid weet u dat hij de districtschef van Achin is, en dat een deel van zijn familie is omgekomen bij een bomaanslag op het kerkhof (CGVS 2, p.4-5). Volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt was hij echter nog niet lang districtschef van Achin: in 2013 en 2014 was dat Syad Rahman Mohmand (zie landeninfo nr.11, 12 en 13), maar zijn naam doet bij u geen belletje rinkelen (CGVS 2, p.4). Gevraagd naar de voorganger van haji Ghalib geeft u ook toe dat u dat niet weet (CGVS 2, p.11), wat toch vreemd is. Van Mangal Bagh weet u dat hij naar uw regio is gekomen en na conflict met de Shinwari-stam naar het district Nazian is vertrokken, wat ongeveer 5 jaar geleden zou gebeurd zijn (CGVS 2, p.6). Hoewel deze militieleider nog steeds een belangrijke rol speelt in uw streek kan u blijkbaar niet meer recente informatie over hem bieden. Van zijn zoon, die als commandant aan zijn zijde vocht en die enige tijd na uw vertrek in Achin zou zijn gesneuveld, ontkent u eerst dat die daar is geweest, om vervolgens te zeggen dat u niet weet wie hij is (CGVS 2, p.5). Dat Mangal Bagh en zijn strijders van de Afridi-stam zijn (zie landeninfo nr.14), weet u blijkbaar ook niet, want u verwijst naar een Afridi die u in het opvangcentrum hebt leren kennen als u wordt gevraagd naar stammen van de Pakistaanse kant van de grens (CGVS 2, p.7). Dat het u zou ontgaan zijn dat deze Pashtunstrijders de grens zijn overgestoken en vervolgens slaags raakten met uw eigen stam, is evenwel weinig aannemelijk. U bent wel op de hoogte van de twist tussen de Alisherkhil en de Sepai maar kan geen andere substammen van de Shinwari opnoemen, omdat deze volgens u te klein zijn (CGVS 1, p.7), wat opnieuw weinig doorleefd overkomt. U zegt dat er in de subdorpen van Pekha verschillende dorps hoofden ("maliks") zijn, maar wie dan wel de malik was in uw eigen dorp, weet u niet (CGVS 1, p.8). Hoewel u weet dat er in uw eigen dorp veel landarbeiders wonen, kan u niet één naam geven van iemand die veel grond bezit in uw streek waarop deze mensen werken (CGVS 1, p.5), terwijl men zo iets toch mag verwachten van iemand uit een agrarische gemeenschap. Van andere bekende mensen uit uw district kent u wel de naam, maar veel details over waarom deze mensen belangrijk zijn in uw regio kan u niet aanrekenen (CGVS 1, p.27; CGVS 2, p.5,11-12). Ook van andere invloedrijke stammen uit de regio zoals de Mohmand en de Sherzad kan u geen prominente figuren opnoemen, wat toch ook merkwaardig is (CGVS 2, p.12). De naam Qari Rahmat kan u ook niet plaatsen (CGVS 2, p.6). Deze talibancommandant had als uitvalsbasis Shadal Bazaar, dicht bij uw eigen dorp, waar hij aan het hoofd stond van een omvangrijke talibaneenheid (zie landeninfo nr.15). Daesh heeft hem echter verjaagd uit Shadal Bazaar in de zomer voor uw vertrek (zie landeninfo nr.16). Dat de Orakzaistam die vanuit Pakistan naar Achin waren gekomen daarbij het voortouw namen, is u ook helemaal ontgaan: u wist weerom niet dat zij aan de overkant van de grens wonen (CGVS 2, p.7) en u kan over hen helemaal niets vertellen (CGVS 2, p.6). U schildert Shadal bazaar dan ook af als een verafgelegen gebied (CGVS 2, p.7), terwijl de OCHA-kaart (zie landeninfo nr.17) toont dat het niet ver van uw dorp

moet liggen, en vanuit dat gebied rond Jawar Gar en Karta Tut (CGVS 2, p.8) makkelijk te bereiken zou zijn door de waterlopen te volgen, terwijl u het hebt over een lange weg door de bergen (CGVS 2, p.7). Het dorp Watar Khail dat naast deze twee dorpen ligt, is u volslagen onbekend (CGVS 2, p.8). Verder hebt u het moeilijk met een beeld te vormen van de omgeving waar u gewoond zou hebben: er is u gevraagd naar hoger gelegen dorpen, waarop u de namen geeft van enkele dorpen "in de bergen" (CGVS 2, p.4). Bij nazicht op de kaart blijken sommige van deze dorpen in de vallei liggen, en dan verklaart u plots dat u bedoelde dat er hoger gelegen huizen bij die dorpen horen, en dat u de naam van die dorpen in brede zin gebruikt, naar analogie met het Brussels grootstedelijk gebied, en lijkt vervolgens uw antwoord bij te sturen (CGVS 2, p.18). Een verdere indicatie van de grillige aard van uw terreinkennis komt wanneer u haarfijn de weg naar het districtscentrum uit de doeken doet, om vervolgens te verklaren dat u daar nooit bent geweest (CGVS 2, p.11). Als u wordt gevraagd naar de oorsprong van uw gedetailleerde kennis wijzigt u uw verklaringen, zegt u dat u er één keer bent geweest toen u uit uw dorp vertrok, en dat u over die route hoorde van uw vader en oom in vroegere tijden (CGVS 2, p.11). De naam Sher Gahr, hoofdplaats van het naburige district Shinwar, zegt u pas iets als u wordt uitgelegd dat het een plaatsnaam uit de regio is, en dan kan u zich niet voor de geest halen waar het ergens is (CGVS 1, p.25-26). Ook de namen van de hoofdsteden van naburige provincies lijkt u voor het eerst te horen op het CGVS (CGVS 1, p.27). Hoewel u verklaart dat u als kind bent gaan stemmen in de school in uw dorp (CGVS 1, p.24), hebt u nog nooit gehoord van de moskee in Pekha (CGVS 1, p.26) die toch groot genoeg was om op de lijst van officiële stembureaus van 2010 opgenomen te worden (zie landeninfo nr.18). Al deze vaststellingen samen wijzen duidelijk in dezelfde richting: zo u al afkomstig bent uit het dorp Pekha in het district Achin, dient dus toch te worden aangenomen dat u reeds lange tijd dit gebied hebt verlaten en zich elders hebt gevestigd voor uw vertrek uit Afghanistan.

Het Commissariaat-generaal wenst tenslotte ook nog aan te stippen dat het eigenaardig is dat u zo weinig leek te weten over uw eigen profielfoto op Facebook, zoals wie de geüniformeerde persoon was die niet herkenbaar was afgebeeld op de foto en welke betekenis het nummer had dat erbij stond afgebeeld (CGVS 2, p.3-4). Daar u niet alleen na uw gehoor op het CGVS de profielfoto hebt gewijzigd, maar deze in het geheel is verdwenen van uw profiel, bestaat het vermoeden dat u dit onderwerp heel bewust uit de weg bent gegaan en vervolgens de bewijzen hebt verwijderd. Ook dit getuigt niet meteen van een open en oprechte houding tegenover de Belgische asielinstanties.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Achin gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Achin heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen op dat ogenblik in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker,

met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 07 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. U bent doorheen uw procedure gewezen op het belang van waarheidsgetrouwe verklaringen en werd ermee geconfronteerd dat uw verklaringen over uw beweerde verblijfplaats voor uw vertrek niet geloofwaardig was, waarop u hebt verwezen naar de taskara's die u hebt neergelegd (CGVS 2, p.14). Zelfs indien een taskara geloofwaardig en overtuigend zou zijn, en in het licht van uw verklaringen is dat niet zo, kan het op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Achin tot voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48 tot en met 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vluchtelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet betreffende de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht: "(...)

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw identiteit, uw profiel, en uw verblijfplaatsen.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 12 februari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u een leeftijd werd toegekend van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Uit het feit dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde 16 jaar te zijn blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om te kunnen inschatten welke kennis van u mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Over het taskara dat u hebt neergelegd en dat uw identiteit zou aantonen moet worden vastgesteld dat de leeftijd die erop staat volgens dewelke u 12 jaar oud in 1390 (=2011-2012 in de Westerse kalender) zou zijn geweest (CGVS 1, p.3), niet overeenstemt met de leeftijdsbepaling die werd uitgevoerd en waaruit bleek dat u op 08 december 2015 reeds de volwassen leeftijd had bereikt. Uw verklaringen over dit document zijn bovendien ook weinig overtuigend. Zo zegt u geen idee te hebben waarom uw oom dat voor u is gaan halen, en niet uw vader die toen nog geleefd zou hebben (CGVS 1, p.22), en kan u zelfs niet duiden waarom u dan precies een taskara nodig had op dat ogenblik (CGVS 1, p.3). Uit de toegevoegde informatie blijkt ook dat allerhande documenten in Afghanistan, wegens de hoge corruptiegraad, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg hebben dergelijke identiteitsbewijzen slechts een zeer geringe bewijswaarde. Er rijzen dus sterke twijfels bij het enige document dat u neerlegt en dat uw identiteit en herkomst zou bevestigen. Bijgevolg acht het CGVS uw identiteit niet ontegensprekelijk aangetoond. Het ontbreken van een geloofwaardig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielaanvraag, daar u het CGVS geen eenduidig zicht heeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Verder hangt u een weinig helder beeld op van uw leven in Pekha als jongeman. U verklaart dat u 's nachts de velden irrigeerde, en uw grootvader hielp met thee zetten als die bezoek had. U hielp niet mee in de winkel, maar bracht soms groenten uit de winkel mee naar huis (CGVS 1, p.9,25). Na aandringen om meer over uw bezigheden en activiteiten in Achin te vertellen, herhaalt u dezelfde activiteiten (CGVS 2, p.13-14). Van iemand met uw profiel – een gezonde jonge man, wonende in ruraal Achin en wiens vader landeigenaar en winkelluitbater is – kan men verwachten dat u op een doordeweekse dag toch meer bezigheden zou hebben dan uw grootvader helpen met thee zetten en groenten gaan halen in de winkel die zich 5 minuten verder bevond van uw huis (CGVS 2, p.14). Uw voorgehouden profiel als minderjarige die in Achin woonde wordt op deze wijze verder in vraag gesteld.

Ook bij uw beweerde analfabetisme (CGVS 1, p.11) moeten twijfels worden geuit. Zo is het opmerkelijk dat u verklaart dat u nooit naar school bent geweest door de aanwezigheid van Daesh en de taliban in uw dorp, die mensen niet toelaten om naar school te gaan (CGVS 1, p.9). Aan de hand van de leeftijdsbepaling werd geschat dat u bent geboren in 1995. Dat u dus sinds u de schoolgaande leeftijd hebt bereikt altijd door gewapende verzetsgroeperingen bent weerhouden om naar school te gaan tot op de dag van uw vertrek, dient toch op scepsis onthaald te worden. U verklaart namelijk zelf dat u als minderjarige wel kon gaan stemmen in de school in uw dorp, omdat dit nog voor de komst van de taliban en Daesh was (CGVS 1, p.24). Dit moet trouwens ook worden bekeken in het licht van de status van uw familie. Met grondbezit van 5 à 6 jerib (CGVS 1, p.11) bevindt uw familie zich reeds bovenaan

de curve (zie landeninfo nr.1), en uw vader was ook de eigenaar van een winkel in uw dorp (CGVS 2, p.12). Hij was op bedevaart naar Mekka (haji) geweest (CGVS 1, p.12), een voorrecht dat in 2017 maar aan 30.000 Afghaanse burgers werd toegekend, en in de jaren voordien aan nog minder (zie landeninfo nr.2) en waarvoor lange wachtlijsten bestaan. Bij dit aantal zitten ook pelgrims die meer dan eens gaan, en het lokaal gebruik vereist dat zij voor vertrek grootse feesten organiseren (zie landeninfo nr.3). Een eretitel als "haji" is dus indicatief van een zekere sociale status en welvaart, die het hem toch mogelijk gemaakt moet hebben om zijn kinderen elders naar school te sturen, als zoiets in uw dorp niet mogelijk geweest zou zijn. Dat u verklaart nooit eerder gehoord te hebben dat uw vader deze reis heeft gemaakt voor u in België toekwam (CGVS 1, p.12) is overigens ook hoogst verbazend in die context. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt trouwens ook dat Daesh inderdaad scholen in Achin heeft gesloten, maar dat dit plaatsvond in 2015, op het ogenblik dat u reeds volwassen was (zie landeninfo nr.4). Het is dus vreemd dat u dat aanhaalt als reden dat u als kind niet naar school kon gaan. Daarbij aansluitend dient erop gewezen te worden dat u stellig verklaarde dat u alleen Pashto spreekt en geen enkele taal hebt geleerd (CGVS 1, p.11). Tijdens het gehoor is echter opgevallen dat u niet altijd de vertaling van de tolk nodig had om te weten wat er in het Engels werd gezegd. U geeft als uitleg daarvoor dat u onderweg naar België en in het opvangcentrum een beetje Engels hebt geleerd (CGVS, p.23). Niets weerhield u ervan om dat aan te geven toen u werd gevraagd naar uw talenkennis. U bracht dit pas naar voren toen u uitdrukkelijk werd gevraagd duidelijkheid te scheppen over uw kennis van het Engels, wat toch merkwaardig is.

U kan ook niet doorleefd vertellen over de dagelijkse realiteit van het uitbaten van een winkel in onveilig gebied, terwijl dat het werk van uw vader en oom geweest zou zijn. Er moet al herhaaldelijk gevraagd worden dat u iets vertelt over de winkel vooraleer u zelfs maar een vage uitspraak kan doen. Zo ontwijkt u de vraag over de grootte van de winkel door te zeggen dat u die nooit hebt opgemeten, hoewel u gewoon gevraagd werd om de winkel in omvang te vergelijken met het gehoorlokaal waar u zich bevindt (CGVS 2, p.13). Het is toch vreemd dat een analfabeet naar de meetlat zou grijpen om die zeer concrete vraag te beantwoorden. U kan geen beeld schetsen van hoe de voedselprijzen evolueerden, hoewel de onveiligheid in uw district een duidelijke impact moet hebben gehad op de mogelijkheid om de oogst tijdig te koop aan te bieden aan klanten die zich moeilijker naar de winkel konden begeven; u antwoordt op de vraag naar de leveranciers van uw vader dat mensen in de winkel kopen en verkopen; en lijkt verbaasd dat er wordt gevraagd naar de moeilijkheden die een winkelier in uw dorp zou kennen. U houdt het erop dat uw vader en oom altijd goed verdienden in hun winkel (CGVS 2, p.13). Rond de tijd van uw beweerde vertrek bleken er zoveel mensen op de vlucht te zijn voor het geweld dat er een acute humanitaire crisis in Achin was uitgebroken, die de overheid met voedselbedelingen probeerde te bedwingen (zie landeninfo nr.5 en 6). Dat u daarvan geen enkele melding maakt is gezien de situatie in uw streek toch weinig overtuigend. Verder is het weinig waarschijnlijk dat iemand wiens vader en oom voeding verkochten in een landbouwgemeenschap geen enkele Afghaanse gewichtsmaat kan opnoemen (CGVS 2, p.7). (...) Nochtans verbouwde men op jullie velden graan en mais (CGVS 1, p.25). U kan daarvan zelfs de oogstmaand geven (CGVS 1, p.25) in een kalender waarmee u als analfabeet niet vertrouwd zegt te zijn (CGVS 2, p.10). Hierdoor krijgen uw verklaringen een duidelijk ingestudeerde klank. Een en ander leidt het Commissariaat-generaal ertoe te besluiten dat het profiel dat u inroept weinig geloofwaardig is.

Ten tweede zijn meer in het algemeen uw verklaringen over familie en netwerk in Afghanistan ook niet aannemelijk. U hebt tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de dood van uw vader, wat nochtans niet kan worden afgedaan als detail. U kan zijn overlijden wel consistent in de tijd situeren: bij aankomst in België in november 2015 schatte u het overlijden van uw vader ongeveer anderhalf jaar eerder, dus medio 2014 (DVZ, Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling, "Familie"). Tijdens het interview bij DVZ op 07 april 2016 zei u dat het ongeveer 2 jaar geleden was, dus opnieuw medio 2014, en tijdens uw gehoor op het CGVS dd. 13 april 2017 preciseert u dat het 2 jaar en 10 maanden geleden zou zijn (CGVS 1, p.12), alweer midden 2014. Ook het tijdstip van overlijden van uw moeder schat u doorheen de procedure steevast op 6 maanden na de dood van uw vader, wat erop wijst dat u toch een goed ontwikkeld tijdsbesef hebt. U verklaart dat uw vader is overleden toen hij werd getroffen door een verdwaalde kogel, tijdens schermutselingen tussen Daesh en de taliban (CGVS 1, p.11). Wanneer u later de vraag wordt gesteld waarom uw oom voor u een taskara moest gaan halen, antwoordt u eerst dat uw vader reeds overleden was toen, waarna u meteen vraagt wanneer dat precies was (CGVS 1, p.22). Het is eigenaardig dat u zich zoiets niet goed genoeg herinnert om hierover meteen duidelijkheid te scheppen. Pas wanneer het Commissariaat-generaal u laat weten op welke datum het taskara is uitgereikt, namelijk 15/04/1392 of 06 juli 2013 in de Westerse kalender (CGVS 1, p.22), wijzigt u uw verklaringen en zegt u dat het gaat om een vergissing, en dat uw vader wel degelijk nog leefde toen (CGVS 1, p.22). Dit maakt niet meteen een doorleefde indruk, die men zou verwachten van iemand die

zich de recente dood van zijn vader voor de geest haalt. In de loop van uw tweede gehoor lijkt u opnieuw uw verklaringen te wijzigen: u beweert dan dat uw vader reeds was overleden toen Daesh in uw gebied kwam, 3,5 à 4 jaar voor uw gehoor van 07 september 2017 (CGVS 2, p.16). Niet alleen situeert u de dood van uw vader dus plots eerder in de tijd, maar u geeft ook een versie van de feiten die toch klemt met u aanvankelijke bewering dat uw vader is overleden toen Daesh in uw eigen dorp aan het vechten was tegen de taliban. Deze inconsistenties wekken de indruk dat de feiten zich niet zouden hebben voorgedaan zoals u het beweert, en dat u de ware toedracht probeert te verhullen.

Volgens u woont uw familie nog steeds in verschillende dorpen in Achin (CGVS 1, p.13-14). In dit verband moet er ook op gewezen worden dat de persoon die uw documenten heeft opgestuurd, volgens u uw neef (CGVS 1, p.21), een Facebookaccount heeft op naam van F.(...) K.(...) S.(...) waarop hij in 2015 ook foto's van zijn hajj heeft gepost (zie landeninfo nr.9). U dacht van uw grootvader ook dat hij hajj gedaan had (CGVS 2, p.3), net als uw vader. Dat zovelen van uw familie naar Mekka kunnen reizen op bedevaart wijst er toch duidelijk op dat u eigenlijk uit een bevoorrecht milieu komt. De vraag dringt zich dan ook op waarom uw verwanten zich niet in eerste instantie zou hervestigen naar een veiliger oord dan een dorp dat door de taliban en Daesh word gecontroleerd (CGVS 1, p.9). Over de huidige toestand waarin zij verkeren verkeert u volledig in het ongewisse, hoewel u nog contact hebt gehad met uw oom. Uw oom wilt daarover niets vertellen (CGVS 1, p.14,21). U weet zelfs niet wat er met de winkel van uw vader gebeurd is na uw vertrek (CGVS 2, p.12). In Afghanistan beweert u vervolging te vrez en uw familie is duidelijk op de hoogte dat er van u wordt verwacht dat u deze vrees komt toelichten op het Commissariaat-generaal. Dat uw oom zou regelen dat uw persoonlijke documenten werden opgestuurd, maar verder niet de minste informatie wil geven over de toestand van uw verwanten en in uw dorp, betekent dat hij zonder logische reden uw toekomst op het spel zetten met een zwijgcomplot. Aangezien u geen dergelijke reden hebt gegeven, dient het commissariaat-generaal dan ook ernstige twijfels te uiten bij ook dit onderdeel van uw relaas. U voegt aansluitend ook toe dat de gsm-ontvangst heel slecht is in Achin en dat uw oom geen andere telefoonnummers van de familie met u deelt (CGVS 1, p.20). Volgens uw relaas heeft uw grootvader u telefonisch kunnen verwittigen van het dreigende gevaar (CGVS 1, p.15,20) wat toch wijst op de mogelijkheid tot telefoongesprekken in uw dorp. Dat uw oom zelfs geen contactgegevens van de familie wil geven, ook niet van uw eigen broer, beschouwt het Commissariaat-generaal als weinig geloofwaardig. Dat u niet meer over hun telefoonnummers beschikt omdat u uw Afgaanse gsm bent kwijtgeraakt, is trouwens een uitleg die u pas geeft als u specifiek wordt gevraagd waarom u naar die nummers van uw eigen familie moest vragen. Het is daarbij ook vreemd dat u niet meer weet waar en wanneer u de gsm bent verloren (CGVS 1, p.20-21), aangezien men u daarmee had gewaarschuwd voor de problemen, en deze bij uw vertrek een cruciale link zou zijn naar de verwanten en vrienden die u moest achterlaten. Het belang van dat toestel was dus toch groot genoeg dat u zou herinneren wanneer u merkte dat u het zonder moest stellen. Het nummer van de zoon van uw oom staat overigens op de enveloppe waarmee de documenten naar u zijn verstuurd, maar u hebt hem toch nooit gesproken (CGVS 1, p.21). Dat u zo weinig inspanning zou leveren om zich op de hoogte stellen van de huidige toestand van uw familie in Afghanistan getuigt van een desinteresse die uw geloofwaardigheid sterk ondermijnt. Dat u zegt zelfs niet te weten hoe uw oom uw reis naar Europa heeft geregeld, is gezien uw eigenlijk leeftijd ook zeer bizar (CGVS 1, p.25). Uw verklaringen lijken er dan ook eerder op gericht op een goed zicht op uw familiaal netwerk te verhinderen.

U bent ten derde ook helemaal niet eenduidig geweest in de vrees die u inroept. Bij uw aankomst in België (DVZ, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, "Motief voor immigratie naar België") en tijdens uw interview bij DVZ (DVZ, Vragenlijst CGVS vraag 3.4) hebt u het over een vrees tegenover de taliban, maar u geeft iets later aan dat u niet precies weet of het de taliban dan wel Daesh zijn die uw oom ontvoerd hebben en naar u op zoek zijn (DVZ, Vragenlijst CGVS vraag 3.5). Tijdens uw spontaan relaas vertelt u op het CGVS nogmaals hoe precair uw situatie was omdat er veel taliban in de regio zijn (CGVS 1, p.15). Hoewel er een brief bij deze menselijke resten zou hebben gelegen waarin stond dat zij een waarschuwing waren voor anderen, bent u niet op de hoogte van wie deze brief heeft geschreven omdat u analfabeet bent en uw oom u dat niet vertelde (CGVS 1, p.18,19). Een dergelijk voorbeeld voor alle anderen zou evenwel volledig nutteloos zijn indien er niet duidelijk bij zou staan wie deze straf had uitgedeeld, dus is het vreemd dat u zo iets niet te weten zou komen. Dat u uit respect voor uw oom ook geen vragen kon stellen (CGVS 1, p.19) is gezien de ernst van de situatie toch weinig plausibel. Op het einde van uw eerste gehoor verklaart u: "Het probleem is met taliban maar ik weet niet wie me zou doden daar." (CGVS 1, p.27). Omdat u het steevast over de taliban heeft, werd u tijdens het tweede gehoor gevraagd om duidelijkheid te scheppen over waarom u zou denken dat Daesh u zou vervolgen. U zegt dat u Daesh en taliban vreest door wat er gebeurd is in Afghanistan, en erkent dat u bij DVZ ook vragen kreeg over wie u vreest, en zegt dat u de taliban en Daesh allebei bedoelt omdat u niet weet wie naar u op zoek was (CGVS 2, p.18). U licht dan ook verder toe: "Mijn grootvader zei dat niet. Hij

verwees naar hen als taliban maar hij zei niet welke groep, u weet dat we alle groepen taliban noemen.” (CGVS 2, p.18). Dat men in Afghanistan de benaming taliban gebruikt als generische term is een blote bewering van uwentwege, die geen steun vindt in de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, en ook niet in uw eigen verklaringen aangezien u systematisch een onderscheid maakt tussen de taliban/het emiraat enerzijds en Daesh anderzijds.

Ten vierde bestaan er grondige redenen om aan te nemen dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u voor uw komst naar België verbleven heeft. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Zo is het opmerkelijk dat u geen enkel origineel en geloofwaardig document zou neerleggen dat u in die regio zou hebben verkregen. Dit doet vermoeden dat u de regio al even hebt verlaten, en dat uw familie, zoals eerder ook al vermeld, allicht al veel langer elders verblijft. Verder kon ook uw kennis over uw regio van herkomst maar weinig overtuigen voor iemand die er zijn ganse leven zou hebben gewoond.

Om te beginnen situeert u de komst van Daesh in Achin te vroeg. U verklaart eerst dat uw vader is gestorven medio 2014 toen hij door een verdwaalde kogel werd getroffen tijdens een gevecht tussen Daesh en de taliban (CGVS 1, p.11-12). Tijdens het tweede gehoor schat u de komst van Daesh zelfs nog iets vroeger: 3,5 of 4 jaar voor het gehoor van 07 september 2017 (CGVS 2, p.16). Deze voorstelling van zulk een vroege Daesh-aanwezigheid in uw regio is echter compleet onaanvaardbaar. De informatie waarover het CGVS beschikt wijst duidelijk aan dat Daesh pas in het voorjaar van 2015 een aanwezigheid kende in uw regio (zie landeninfo nr.7 en 8). U, die op het moment van uw verhuis uit Pekha minstens 18 jaar oud was, zou toch beter de inschatting moeten kunnen maken of Daesh een recent dan wel een lang gekend fenomeen was in uw regio. Deze vaststelling ondermijnt uw voorgehouden verblijf in Achin dan ook sterk. U blijkt dan ook helemaal geen doorleefde verklaringen te kunnen afleggen over hoe Daesh de kop opstak in uw dorp, en er uiteindelijk ook maandenlang de controle over heeft verworven (zie landeninfo nr.7). Als wordt gevraagd waar Daesh dan vandaan kwam, zegt u dat niet te weten. Het is nochtans vreemd dat u niet zou hebben gehoord waar er gevochten werd in de streek voor uw dorp in de vuurlinie lag, en dat u ook niets zou hebben opgevangen over wie die de strijders van Daesh waren. Dit geldt a fortiori aangezien u verklaart dat zij openlijk in het dorp werden gesteund (CGVS 1, p.18). Gevraagd naar wat Daesh in uw dorp precies heeft gedaan eens ze de macht hadden, verwijst u naar andere incidenten in Achin en vertelt u heel algemeen over wat zij allemaal hebben aangericht in uw provincie. U komt niet verder dan brede uitspraken over hoe zij slechte dingen deden (CGVS 2, p.14-15). Ook de impact die de verovering van uw dorp door Daesh op de winkel van uw vader kan u niet schetsen: u houdt het erop dat iedereen schrik had van Daesh omdat ze zo wreed waren (CGVS 2, p.16). Dat u zelf niet meer gemerkt zou hebben van de komst en aanwezigheid van Daesh, en dat u door uw gemeenschap of via de vluchtelingen die in Achin talrijk aanwezig waren (zie landeninfo nr. 6 en 7) niet meer informatie zou hebben verkregen, is manifest ongeloofwaardig. Ondanks het feit dat u in een volatiele regio zou hebben gewoond tot aan uw vertrek, kan u niet eens begin van informatie geven over de zaken die de aandacht van uw dorpsgenoten opeisten in de periode voor uw vertrek (CGVS 2, p.17). U verschoont dat door te zeggen dat niemand in zo een gebied vrijuit kan praten omdat ze angst hebben voor taliban en Daesh (CGVS 2, p.17). Dat niemand nog een gesprek zou durven aangaan over de dingen die een rechtstreekse impact hebben op de veiligheid van iedereen in het dorp, zoals oprukkende eenheden of wegen die gesloten zijn, is evenwel niet plausibel. U zou bijvoorbeeld ook niets hebben gehoord van wie er tegen Daesh vocht in Achin, behalve dat het leger en de taliban tegen hen strijden (CGVS 2, p.8-9). Toch zegt u wel te weten waar in Achin overal gevangenis zijn ingericht door Daesh (CGVS 1, p.26-27), een goed voorbeeld van een onderwerp dat volgens u taboe zou zijn. Dat u net dat wel weet te zeggen, is dus een verdere indicatie van het ingestudeerde karakter van hetgeen u verklaart. Wie in uw dorp de commandant van Daesh was, kan u niet te zeggen (CGVS 2, p.16). U verwijst in het algemeen naar de namen van commandanten, waarbij u mollah Khona de ene keer beschrijft als talibancommandant, en de andere keer als leider bij Daesh, terwijl bij Abdullah Qari het omgekeerde

voorvalt (CGVS 1, p.26; CGVS 2, p.9). U herkent de naam Hafiz Sayeed Khan als leider van Daesh (CGVS 1, p.26), maar de namen van de andere twee beruchte leiders van Daesh die in Achin zijn gedood (zie landeninfo nr.10) zeggen u niets (CGVS 1, p.26).

Verder blijkt uw kennis over belangrijke personen in de streek nagenoeg onbestaande te zijn. (...) U zegt dat er in de subdorpen van Pekha verschillende dorpshoofden ("maliks") zijn, maar wie dan wel de malik was in uw eigen dorp, weet u niet (CGVS 1, p.8). Hoewel u weet dat er in uw eigen dorp veel landarbeiders wonen, kan u niet één naam geven van iemand die veel grond bezit in uw streek waarop deze mensen werken (CGVS 1, p.5), terwijl men zoiets toch mag verwachten van iemand uit een agrarische gemeenschap. Van andere bekende mensen uit uw district kent u wel de naam, maar veel details over waarom deze mensen belangrijk zijn in uw regio kan u niet aanreiken (CGVS 1, p.27; CGVS 2, p.5,11-12). Ook van andere invloedrijke stammen uit de regio zoals de Mohmand en de Sherzad kan u geen prominente figuren opnoemen, wat toch ook merkwaardig is (CGVS 2, p.12). De naam Qahri Rahmat kan u ook niet plaatsen (CGVS 2, p.6). Deze talibancommandant had als uitvalsbasis Shadal Bazaar, dicht bij uw eigen dorp, waar hij aan het hoofd stond van een omvangrijke talibaneenheid (zie landeninfo nr.15). Daesh heeft hem echter verjaagd uit Shadal Bazaar in de zomer voor uw vertrek (zie landeninfo nr.16). Dat de Orakzaistam die vanuit Pakistan naar Achin waren gekomen daarbij het voortouw namen, is u ook helemaal ontgaan: u wist weerom niet dat zij aan de overkant van de grens wonen (CGVS 2, p.7) en u kan over hen helemaal niets vertellen (CGVS 2, p.6). U schildert Shadal bazaar dan ook af als een verafgelegen gebied (CGVS 2, p.7), terwijl de OCHA-kaart (zie landeninfo nr.17) toont dat het niet ver van uw dorp moet liggen, en vanuit dat gebied rond Jawar Gar en Karta Tut (CGVS 2, p.8) makkelijk te bereiken zou zijn door de waterlopen te volgen, terwijl u het hebt over een lange weg door de bergen (CGVS 2, p.7). Het dorp Watar Khail dat naast deze twee dorpen ligt, is u volslagen onbekend (CGVS 2, p.8). Verder hebt u het moeilijk met een beeld te vormen van de omgeving waar u gewoond zou hebben: er is u gevraagd naar hoger gelegen dorpen, waarop u de namen geeft van enkele dorpen "in de bergen" (CGVS 2, p.4). Bij nazicht op de kaart blijken sommige van deze dorpen in de vallei liggen, en dan verklaart u plots dat u bedoelde dat er hoger gelegen huizen bij die dorpen horen, en dat u de naam van die dorpen in brede zin gebruikt, naar analogie met het Brussels grootstedelijk gebied, en lijkt vervolgens uw antwoord bij te sturen (CGVS 2, p.18). Een verdere indicatie van de grillige aard van uw terreinkennis komt wanneer u haarfijn de weg naar het districtscentrum uit de doeken doet, om vervolgens te verklaren dat u daar nooit bent geweest (CGVS 2, p.11). Als u wordt gevraagd naar de oorsprong van uw gedetailleerde kennis wijzigt u uw verklaringen, zegt u dat u er één keer bent geweest toen u uit uw dorp vertrok, en dat u over die route hoorde van uw vader en oom in vroegere tijden (CGVS 2, p.11). (.) Hoewel u verklaart dat u als kind bent gaan stemmen in de school in uw dorp (CGVS 1, p.24), hebt u nog nooit gehoord van de moskee in Pekha (CGVS 1, p.26) die toch groot genoeg was om op de lijst van officiële stembureaus van 2010 opgenomen te worden (zie landeninfo nr.18). Al deze vaststellingen samen wijzen duidelijk in dezelfde richting: zo u al afkomstig bent uit het dorp Pekha in het district Achin, dient dus toch te worden aangenomen dat u reeds lange tijd dit gebied hebt verlaten en zich elders hebt gevestigd voor uw vertrek uit Afghanistan.

(...)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Achin gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Achin heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen op dat ogenblik in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. Het argument dat de informatie die verzoeker bijbracht tijdens het gehoor niet tegenstrijdig is en voldoende details bevatte over zijn problemen doet geen afbreuk aan de voormelde pertinente vaststellingen.

Wat betreft de vaststellingen rond zijn leeftijd op basis van verzoekers taskara, moet worden opgemerkt dat volgens de bepalingen van zijn taskara hij in 2015 15 à 16 jaar zou zijn, terwijl volgens de medische test verzoeker in 2015 reeds meer dan 18 jaar oud en volwassen zou zijn, hetgeen toch een groot verschil is. Hierbij komt ook de vaststelling dat verzoeker geen idee heeft waarom zijn oom de taskara voor hem is gaan halen, en niet zijn vader die toen nog geleefd zou hebben (stuk 10, gehoorverslag, p. 22) en kan hij zelfs niet duiden waarom hij dan precies een taskara nodig had op dat ogenblik (stuk 10, gehoorverslag, p. 3). Dergelijke vaststellingen samen met de informatie in het administratief dossier omtrent corruptie en vervalsing van documenten maken dat aan de neergelegde taskara geen bewijswaarde kan worden gehecht. Waar verzoeker stelt dat de bepalingen in de taskara hem niet kunnen worden verweten, aangezien de geboorten in Afghanistan niet worden geregistreerd en dat de taskara vaak de datum vermeldt op verklaring, beperkt hij zich tot een algemene bewering waarmee hij geen afbreuk doet aan de gedane vaststellingen. Overigens kan uit verzoekers verklaringen worden afgeleid dat hij uit een bemiddeld gezin afkomstig is, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het gegeven dat hij of zijn familie niet zouden weten hoe oud hij juist is of wanneer hij geboren is.

Waar wordt gesteld dat er geen rekening wordt gehouden met verzoekers beperkte scholingsgraad, wordt opgemerkt dat dit juist een aspect is dat wordt betwist. Desbetreffend kon terecht het volgende worden vastgesteld: *“Ook bij uw beweerde analfabetisme (CGVS 1, p.11) moeten twijfels worden geuit. Zo is het opmerkelijk dat u verklaart dat u nooit naar school bent geweest door de aanwezigheid van Daesh en de taliban in uw dorp, die mensen niet toelaten om naar school te gaan (CGVS 1, p.9). Aan de hand van de leeftijdsbepaling werd geschat dat u bent geboren in 1995. Dat u dus sinds u de schoolgaande leeftijd hebt bereikt altijd door gewapende verzetsgroeperingen bent weerhouden om naar school te gaan tot op de dag van uw vertrek, dient toch op scepsis onthaald te worden. U verklaart namelijk zelf dat u als minderjarige wel kon gaan stemmen in de school in uw dorp, omdat dit nog voor de komst van de taliban en Daesh was (CGVS 1, p.24). Dit moet trouwens ook worden bekeken in het licht van de status van uw familie. Met grondbezit van 5 à 6 jerib (CGVS 1, p.11) bevindt uw familie zich reeds bovenaan de curve (zie landeninfo nr.1), en uw vader was ook de eigenaar van een winkel in uw dorp (CGVS 2, p.12). Hij was op bedevaart naar Mekka (hajj) geweest (CGVS 1, p.12), een voorrecht dat in 2017 maar aan 30.000 Afghaanse burgers werd toegekend, en in de jaren voordien aan nog minder (zie landeninfo nr.2) en waarvoor lange wachtlijsten bestaan. Bij dit aantal zitten ook pelgrims die meer dan eens gaan, en het lokaal gebruik vereist dat zij voor vertrek grootse feesten organiseren (zie landeninfo nr.3). Een eretitel als “hajj” is dus indicatief van een zekere sociale status en welvaart, die het hem toch mogelijk gemaakt moet hebben om zijn kinderen elders naar school te sturen, als zoiets in uw dorp niet mogelijk geweest zou zijn. Dat u verklaart nooit eerder gehoord te hebben dat uw vader deze reis heeft gemaakt voor u in België toekwam (CGVS 1, p.12) is overigens ook hoogst verbazend in die context. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt trouwens ook dat Daesh inderdaad scholen in Achin heeft gesloten, maar dat dit plaatsvond in 2015, op het ogenblik dat u reeds volwassen was (zie landeninfo nr.4). Het is dus vreemd dat u dat aanhaalt als reden dat u als kind niet naar school kon gaan. Daarbij aansluitend dient erop gewezen te worden dat u stellig verklaarde dat u alleen Pashto spreekt en geen enkele taal hebt geleerd (CGVS 1, p.11). Tijdens het gehoor is echter opgevallen dat u niet altijd de vertaling van de tolk nodig had om te weten wat er in het Engels werd gezegd. U geeft als uitleg daarvoor dat u onderweg naar België en in het opvangcentrum een beetje Engels hebt geleerd (CGVS, p.23). Niets weerhield u ervan om dat aan te geven toen u werd gevraagd naar uw talenkennis. U bracht dit pas naar voren toen u uitdrukkelijk werd gevraagd duidelijkheid te scheppen over uw kennis van het Engels, wat toch merkwaardig is.”*

Hoewel verzoeker er niet bij kan dat verwerende partij twijfels blijft uiten over het analfabetisme van verzoeker gaat hij niet in op de vaststelling dat hij eerder verklaarde dat door de aanwezigheid van de taliban in zijn dorp het niet toegelaten was om naar school te gaan waardoor hij nooit naar school is gegaan, terwijl hij ook aangaf dat hij “als minderjarige” wel kon gaan stemmen in de school in zijn dorp, omdat dit nog voor de komst van de taliban en Daesh was. Daargelaten de vraag in welke mate het geloofwaardig is dat een minderjarige al kon gaan stemmen, moet worden vastgesteld dat dergelijke verklaringen in schril contrast staan met elkaar. Hierbij komt nog de vaststelling dat uit de informatie van het administratief dossier blijkt dat Daesh pas in 2015 in de regio verscheen en enkel dan scholen liet sluiten. Verzoekers verklaringen omtrent zijn beweerde analfabetisme en ongeschooldheid zijn dan ook geheel niet geloofwaardig.

Waar verzoeker aangeeft dat het gezien de politieke en sociale context niet evident is om kinderen van enige scholingsgraad te verzekeren ondanks de sociale positie van de ouders doet hij hier geen afbreuk aan. Bovendien is het zeker aannemelijk te noemen dat verzoekers familie, die een zekere sociale en financiële status heeft, pogingen zou ondernomen hebben om de kinderen naar school te sturen in een regio waar het wel veilig is.

De Raad stelt vast dat verzoeker minstens 18 jaar was op 5 december 2015 en dus meerderjarig op het moment van aankomst in België. Zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld, terwijl *in casu* verzoeker niets kan zeggen over de evolutie van de voedselprijzen of de wijze waarop het voedsel gewogen wordt, terwijl hij wel aangaf zijn vader en grootvader te hebben geholpen met hun werk in de winkel en op het veld. De acute veiligheidssituatie en acute crisissituatie in de maanden voor het beweerde vertrek van verzoeker worden bevestigd in het administratief dossier en moeten een dermate impact gehad hebben op de activiteiten van verzoekers familie dat redelijkerwijs van verzoeker mag verwacht worden dat hij deze kan duiden. Het louter herhalen van eerdere verklaringen met name dat hij beperkte dagtaken uitvoerde voor zijn vader en grootvader volstaat niet.

Het argument van verzoeker dat zijn familie een zekere welstand verwierf waardoor verzoeker niet diende te werken, overtuigt evenmin. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekers familie niet in hun opvolging zouden willen voorzien, te meer verzoekers vader volgens zijn verklaringen overleden was en verzoeker wel degelijk op een leeftijd gekomen was waarop hij meer en zeer concreet kon betrokken worden bij hun professionele activiteiten.

Waar verzoeker de vaststelling dat hij het overlijden van zijn vader consistent in de tijd kan reconstrueren tegenstrijdig acht met de vaststelling dat hij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt gaat hij voorbij aan de genuanceerde vaststellingen ter zake. Het feit dat verzoeker het overlijden van zijn vader consistent in de tijd kan schatten is immers tegenstrijdig met de vaststelling dat verzoeker zich bij latere vragen omtrent zijn taskara zich dit niet meer zou kunnen herinneren

Het is overigens pas wanneer het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker laat weten op welke datum de taskara is uitgereikt, verzoeker zijn verklaringen wijzigt en zegt dat het gaat om een vergissing gaat en dat zijn vader wel degelijk nog leefde toen (stuk 10, gehoorverslag p. 22). Dit maakt niet meteen een doorleefde indruk, die men redelijkerwijs mag verwachten van iemand die zich de recente dood van zijn vader voor de geest haalt. In de loop van zijn tweede gehoor blijkt verzoeker opnieuw zijn verklaringen te wijzigen. Verzoeker beweert dan dat zijn vader reeds was overleden voordat Daesh in zijn gebied kwam, 3,5 à 4 jaar voor het gehoor van 7 september 2017 (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Niet alleen situeert hij de dood van zijn vader dus plots eerder in de tijd, maar geeft hij ook een versie van de feiten die klemt met de initiële bewering dat zijn vader is overleden toen Daesh in zijn eigen dorp aan het vechten was tegen de taliban. Dat hij nu kan stellen dat zijn vader nog leefde aan de hand van de datum van de taskara doet aan het voorgaande uiteraard geen afbreuk.

Waar verzoeker naar zijn leeftijd verwijst ter verschoning van deze vaststellingen moet erop worden gewezen dat aangezien verzoeker blijkt heeft gegeven van een zeer goed tijdsbesef hij wel degelijk in staat moet zijn te allen tijde consequente verklaringen omtrent de dood van zijn vader af te leggen te meer dit een zeer ingrijpende en niet alledaagse gebeurtenis is. Waar verzoeker stelt dat een posttraumatische stressstoornis er vaak voor zorgt dat herinneringen vager worden, beperkt hij zich niet alleen tot een algemene bewering, maar verschaft hij geen enkel begin van bewijs dat hij aan een posttraumatische stressstoornis zou lijden en evenmin op welke wijze dat van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen. Hoewel verzoeker meent dat er niet zomaar een vluchtalternatief voorhanden is omdat de gronden, de winkel en de andere goederen niet zomaar kunnen worden verhuisd, ziet de Raad niet in waarom verzoekers hele familie in het onveilige district is blijven wonen en dat zelfs de vrouwen en kinderen niet zijn verhuisd.

Waar verzoeker voorts aangeeft dat zijn oom hem geen informatie wil geven om hem niet te verontrusten overtuigt hij niet. Dat zijn oom zou regelen dat verzoekers persoonlijke documenten werden opgestuurd, maar verder niet de minste informatie wil geven over de toestand van verzoekers verwanten en in zijn dorp, acht de Raad niet aannemelijk gelet op het belang van verzoekers asielaanvraag. Verzoeker slaagt er niet in een plausibele reden te geven voor het verzwijgen van deze informatie. Het argument dat het gegeven dat de oom geen telefoonnummers wil geven mogelijks ingegeven is door de angst dat de andere familieleden ook zouden worden gevisieerd is slechts een hypothetische stelling. Overigens wordt deze door verzoeker niet concreet toegelicht. Dat verzoeker zo weinig inspanning zou leveren om zich op de hoogte te stellen van de huidige toestand van zijn familie in Afghanistan getuigt van een desinteresse die zijn geloofwaardigheid sterk ondermijnt. Dergelijke verklaringen wijzen er overigens op dat verzoeker een goed zicht op zijn familiaal netwerk tracht te verhinderen.

Van een persoon die zijn vrees voor vervolging baseert op een groepering en hiervoor internationale bescherming vraagt, kan wel degelijk worden verwacht dat hij weet wie deze groepering is en dat hij hierover eenduidige en consequente verklaringen kan afleggen. Het argument dat hij hiervoor perfect op de hoogte zou moeten zijn van de politieke situatie en perfect zou moeten kunnen lezen houdt dan ook geen steek. Evenmin kan verzoekers onwetendheid ter zake worden verschoond met de algemene bewering dat de Taliban en Daesh vaak onder één benaming worden genoemd.

De Raad ziet niet in waarom verzoeker de groepering die naar hem zocht niet zou kunnen beschrijven en dit enkel en alleen omdat zijn grootvader hem verwittigd heeft en hij gevluht is.

In weerwil van wat verzoeker voorhoudt, acht de Raad het geenszins onredelijk om rekening houdend met zijn leeftijd, beperkte scholingsgraad en tijd die inmiddels verlopen is van verzoeker te verwachten dat hij de komst van Daesh naar Achin kan situeren in de tijd. Wat verzoekers leeftijd betreft moet worden opgemerkt dat hij bij vertrek uit Achin minimum 18 jaar was. Deze gebeurtenis had een grote impact op het dagelijks leven aldaar; derhalve mag wel degelijk worden verwacht dat een adolescent, wiens familie in de streek commerciële belangen heeft, dit concreet in de tijd weet te duiden. Overigens moet worden opgemerkt dat aan verzoekers voorgehouden beperkte scholingsgraad geen geloof kan worden gehecht. Wat betreft de tijd die ondertussen verlopen is, moet opnieuw worden opgemerkt dat het hier over ingrijpende gebeurtenissen gaat in het alledaagse leven van een jongeman. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker desbetreffend geen eenduidige en/of doorleefde verklaringen kan afleggen zoals hierboven zeer genuanceerd en concreet werd weergegeven.

Waar verzoeker meent dat er geen rekening gehouden werd met de specifieke omstandigheden waarin hij destijds verbleef met betrekking tot het opnoemen van belangrijke personen in de streek licht hij deze omstandigheden niet toe. De bevroegde aspecten, die boven werden omschreven, getuigen bovendien niet van een doorgedreven kennis die buiten het bereik ligt van een Afghaanse jongen van 17 à 18 jaar en ouder.

De aspecten die verzoeker wel wist te vertellen doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent tal van aspecten eigen aan het leven in zijn beweerde streek van afkomst.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het district Achin in de provincie Nangarhar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn afkomst en verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het district Achin in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer

naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar het onderzoek van een verblijfsalternatief en naar de veiligheidssituatie in Afghanistan en zijn streek van herkomst is dan ook niet dienstig.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF